

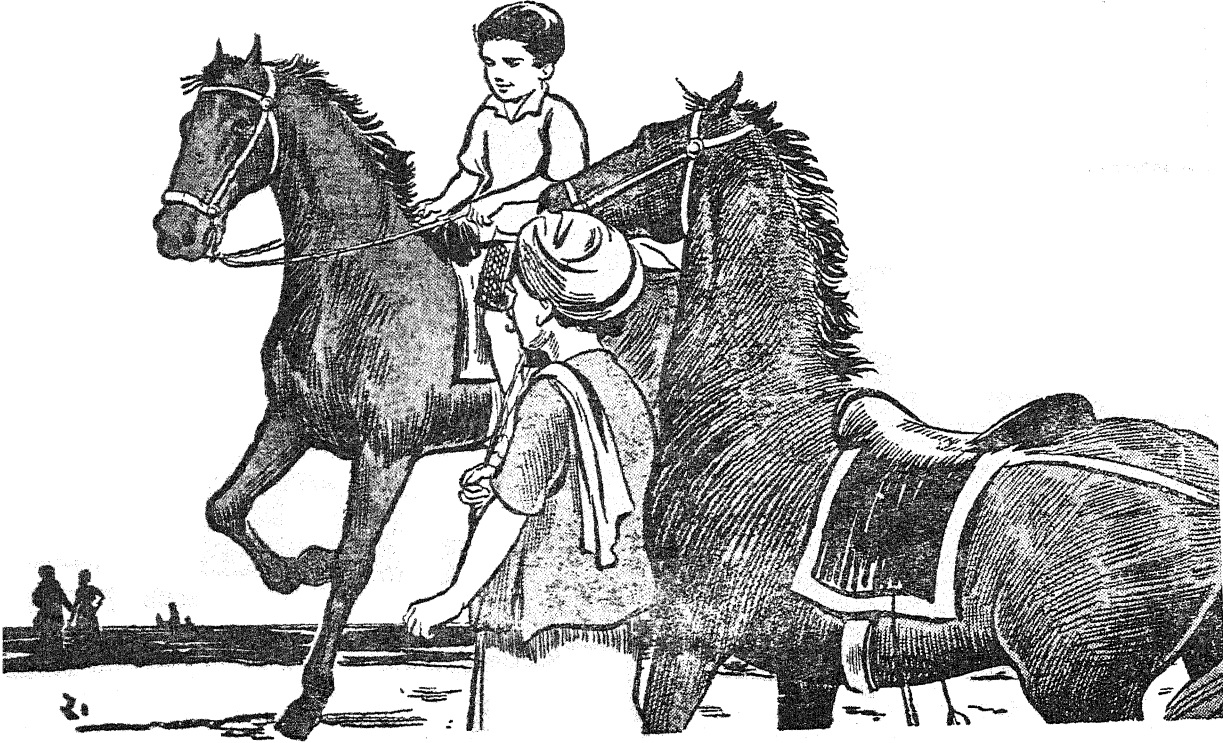
குதிரைச் சவாரி

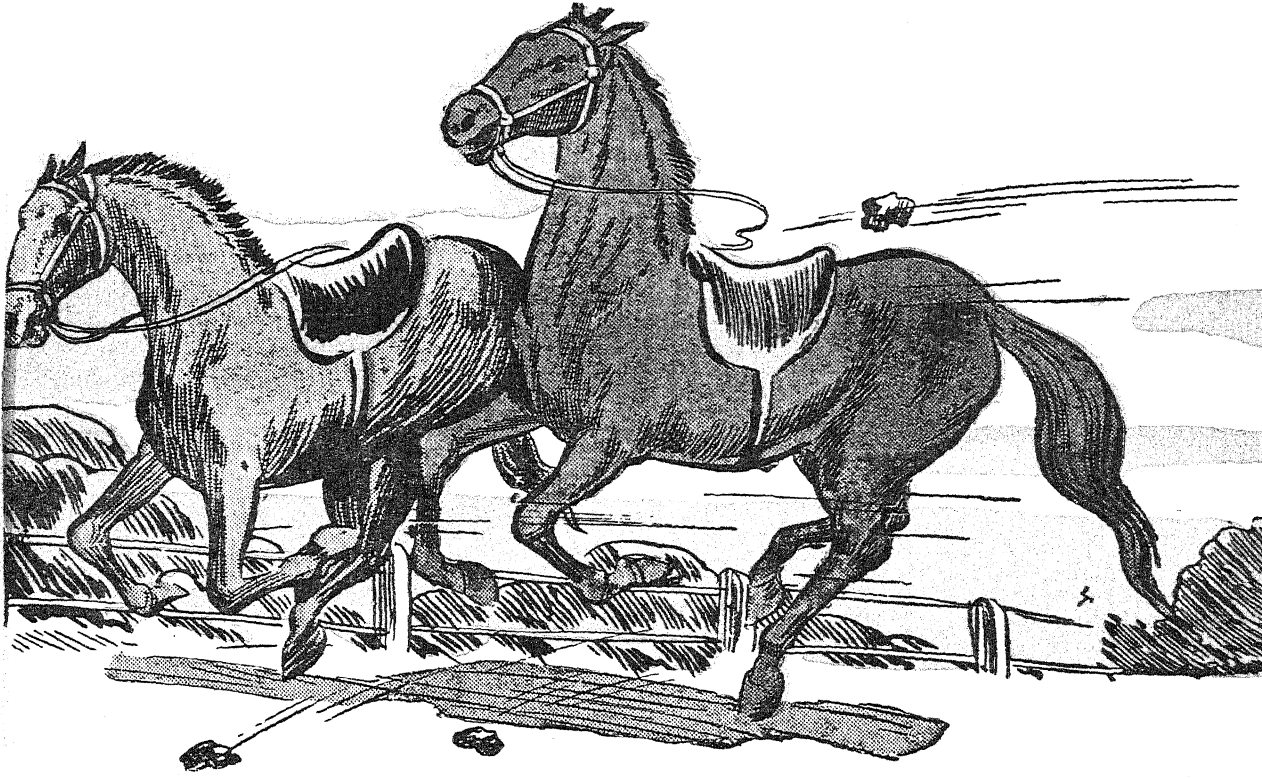
“எந்தப் பையனுக்குத்தான் ஆசையிருக்காது?”
என்றான் மோஹன்.

“சரி, இப்படி வா,” என்று மோஹனைப் பிடித்து
முனுசாமி, அப்படியே தூக்கி, ஒரு குதிரைமேல் உட்கார
வைத்தான். “ஹை” என்று குதிரையைத் தட்டினான். அது
நடக்க ஆரம்பித்தது.

“என்ன தம்பி, எப்படி இருக்குது சவாரி?” என்று
கேட்டுக்கொண்டே முனுசாமி இன்னொரு குதிரையைப்
பிடித்துக்கொண்டு நடந்தான்.

“குஷியாயிருக்குது” என்று பல்லைக் காட்டியபடி பதில்
சொன்னான் மோஹன்.

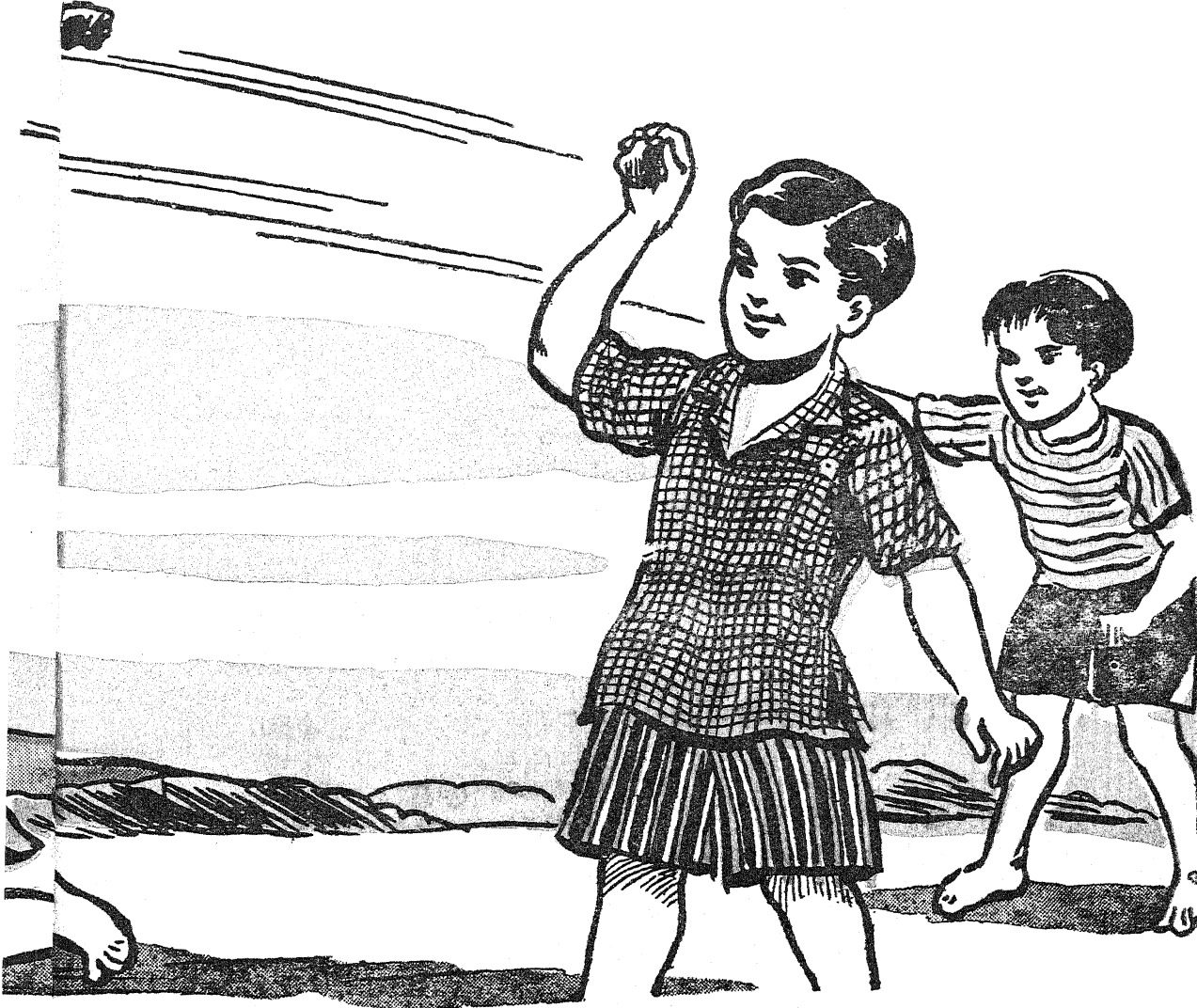

கண்டு, அவர்கள் சந்தோஷப்படவில்லை; ஆச்சரியப்படவும் இல்லை; 'கலாட்டா' செய்ய ஆரம்பித்தார்கள்! 'ஆய், ஊய்' என்று கத்தினார்கள்; கை தட்டினார்கள்; கற்களை எடுத்து, குதிரைகளின்மேல் எறிந்தார்கள்.

இந்த 'ரகளை'யில் குதிரைகள் இரண்டும் வேகமாக ஓட ஆரம்பித்தன. ஓட, ஓட, அந்தத் துஷ்டப் பையன்களும் விடாமல் விரட்டலானார்கள். மோஹனும் மூச்சைப் பிடித்துக்கொண்டு, குதிரைகளைத் தொடர்ந்து ஓடினான். ஆனாலும், அவனால் அதிக தூரம் ஓட முடியவில்லை; களைத்துவிட்டான். கையிலிருந்த கடிவாளங்கள் நழுவி விட்டன! குதிரைகள் இரண்டும் அவனை விட்டு விட்டு

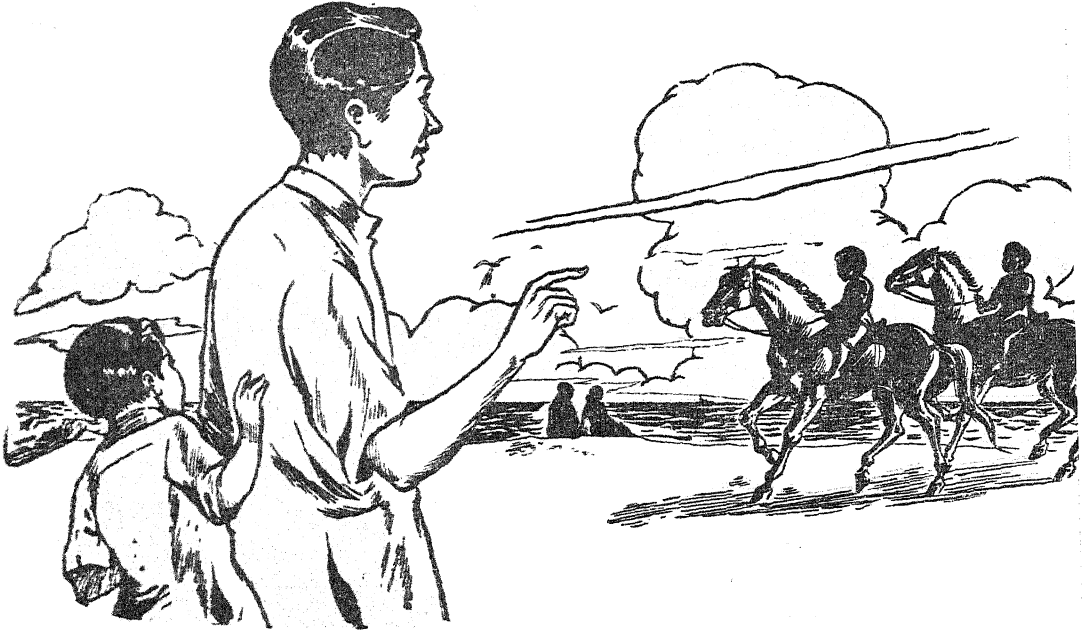
குதிரைகள் சென்ற திசைகளில் ஒன்றை நோக்கி ஓடி
னன் ; இங்குமங்கும் தேடினான். பயனில்லை ! பிறகு, மற்ற
ொரு குதிரை சென்ற தெருவழியே சென்றான். அங்கும்
தேடியலைந்தான். குதிரை கிடைக்கவில்லை.

வெகு நேரம் தேடினான். இரவும் வந்துவிட்டது.
அவனுக்கு என்ன செய்வது என்றே தெரியவில்லை.
அழுகை அழுகையாக வந்தது.

அன்று மாலை அவன் கடற்கரைக்குப் போகவேயில்லை. 'போனால் அகப்பட்டுக்கொள்வோம்' என்ற பயம் அவனுக்கு. வீட்டிலேயே இருந்துவிட்டான்.

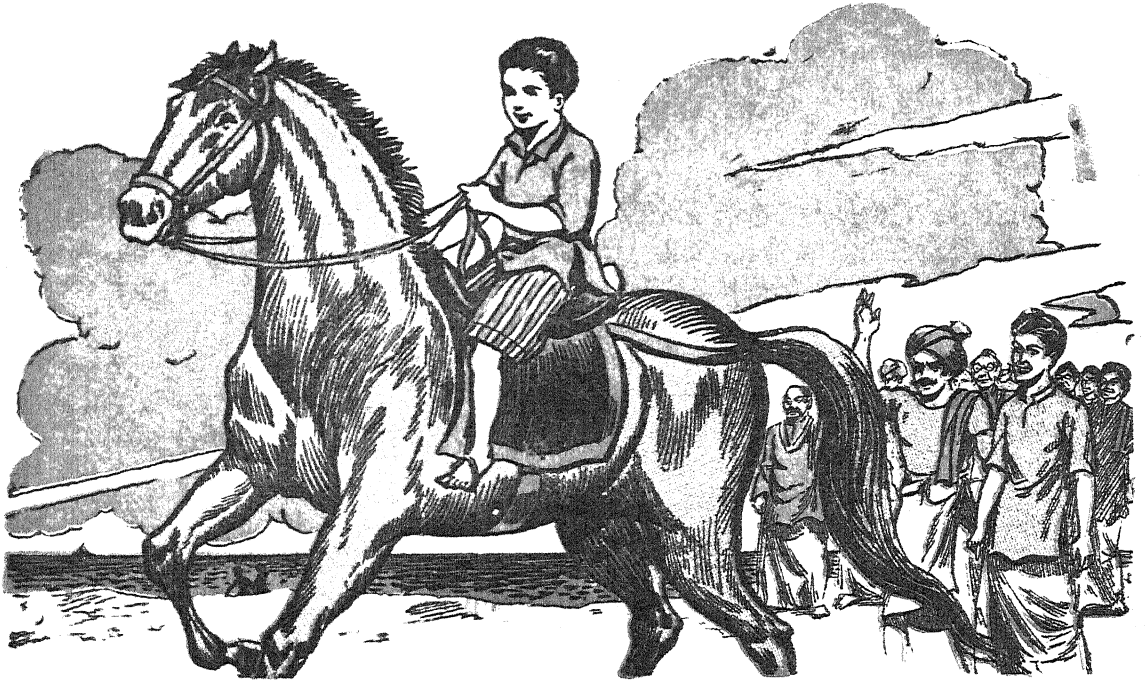
இது அவனுடைய அம்மாவுக்கு மிகுந்த ஆச்சரியமாக இருந்தது. 'மோஹன், இந்தக் கோடை விடுமுறையில் நீ

தினமும் மூன்று மணிக்கே கடற்கரைக்குப் புறப்பட்டுவிடுவாயே! இன்றைக்கு ஏன் போகவில்லை?" என்று கேட்டான்.

"ஒன்றுமில்லை, அம்மா. தினசரி கடற்கரைக்குப் போய், சலிப்புத்தட்டிவிட்டது" என்று சமாதானம் கூறினான் மோஹன்.

இப்படியே அவன் ஒரு வாரம் கடற்கரைக்கே போகாமல் காலம் தள்ளிவிட்டான். அதுவரை குதிரைக்கார முனுசாமி அவனைத் தேடி வராதது அவனுக்கே ஆச்சரியமாக இருந்தது.

என்று கூறிக்கொண்டே மோஹனை அப்படியே அலாக் காகத் தூக்கினான் முனுசாமி. பக்கத்தில் நின்று குதிரை மேல் உட்காரவைத்தான்.

அப்போது, 'இந்தாப்பா முனுசாமி, இருபது காச சவாரிக் கட்டணம்' என்று இரு பத்துக் காச நாணயத்தை முனுசாமியிடம் நீட்டினார் மோஹனின் அப்பா.

"துட்டா! எதற்காக? மோஹனுக்கா நான் பணம் வாங்குவது? நன்றாயிருக்கிறது...என் தங்கக் கட்டி மோஹனுக்கா நான் பணம் வாங்குவது?" என்று முனுசாமி கூறிவிட்டு,

"ஹை, நம்முடைய ராஜா மேலே உட்கார்ந்திருக்கிறார்; ஜோராய்ப் போ. உம்..." என்று ஒரு தட்டுத் தட்டினான், அந்தக் குதிரையை.

உடனே மோஹனைத் தூக்கிக்கொண்டு 'ஜாம் ஜாம்' என்று நடந்தது அந்தக் குதிரை.